

شیوه نگارش در رسانه های رایانه ای

علی میرعطائی

مدتی است اینجا و آنجا، در مصاحبه ها و نوشته های متعدد، درمورد شیوه نگارش بر روی رسانه های کمپیوتری « رایانه ای » صحبت فراوان است، و نظریات گوناگونی نیز ابراز و یا توصیه می شود، از مخالفت نوشتن « صبر » با « س » تا موافقت نوشتن « خاب » بجای « خواب »... و بسیار تقسیم بندی ها و پیشنهادات دیگر. و جدا کردن نوشتن بر روی وب سایت و وبلاگ، با نگارش بر روی کاغذ. تقسیم بندی که کاملن اشتباه، ناصحیح، غیرمجاز و نا آگاهانه است.

مگر می شود نوشتن درهرجا و یا برروی وسایل مختلف، فرق کند؟ به این میماند که مثلا « سیمین » خانم اسمش را روی کاغذ با « س » بنویسد، ولی روی « نت » با « ث »، یا « سفرخان » باشد در « وبلاگ » و درجائی دیگر « صفر خان ».

به این می گویند، « بل بشو ».

نمی دانم چرا این همه برای نوشتن فارسی « چون زبان های دیگر از این تفاوتها ندارند »، برروی اینتر نت حرف و حدیث و نقل هست. نوشتن، نوشتن است دیگر، مگر غیر از این است؟

نمی توان این حقیقت را منکر شد، که زبان نوشتاری ما، معضل و مشکل زیاد دارد « بخصوص برای آنهایی که قصد فراگیری آن را دارند » ولی اصلاح آن، راه دارد. روزی بایستی این سد، قفل، مانع، و جایگزینی، بنحوی توسط فرهیختگان و یا فرهنگستانی، که سرش به تنش بی ارزش « و نه آنچه که حالا داریم » حل شود. و تا آن روز نمی توان املا کلمات را هرگونه که دلمان می خواهد در وبلاگ هایمان بنویسیم با این استدلال که « این یک وبلاک شخصی است ». در این صورت نمی دانیم آنچه را که استاد، خشت اولش را کج گذاشته است تا کجا کج می رود: تا « سریا »، « صریا » و یا تا « ثریا » دوستانی نظر داده اند که:

« ترویج صحیح نویسی، مخالف نوگرایی است » که فکرمی کنم مزاح کرده اند. چون در این صورت بسیاری از داشته هایمان را بایستی فدای نوگرایی کنیم، که نه عاقلانه است، نه ممکن. نوگرایی چکار به املا کلمات دارد؟ و خواندم:

« ... در وبلاگ نویسی هم، اگر کسی از روی بی سوادی کلمه ای را نادرست بنویسد، فکر نمی کنم در زبان فارسی تاثیری داشته باشد »

حتمن چنین است، چون هر از گاهی در پاره ای از نوشته ها « با همه دقت » غلط هائی وارد می شود، کاریش هم نمی توان کرد. اما این می تواند فقط یک اتفاق باشد، نه اینکه تصور شود که اصولن غلط نویسی بر روی وبلاگ مهم نیست.

می دانیم و می بینیم که مدتی است پاره ای از کلمات بدانگونه که گفته و خوانده می شوند،

مورد استفاده قرار می گیرند، که یک نمونه بیشتر رایج آن «حتا»ست بجای «حتی». این مقوله کاملن جدا از غلط های املائی است. و مورد دیگر «تنوین» است که آن هم دارد بسوی شکل «بیانی» می رود، و بر این پایه «انصافن»، «انصافن» نوشته می شود و نه «انصافا»، که باز، گامی سازنده است.

البته روزی و توسط کارشناسان زبان، بایستی در مرحله اول، تکلیف حروفی را که یک صدا و چند تصویر دارند، چون: «س»، «ص»، و «ث» و بقیه، حل شود. که امید داریم هرچه زود تر این «پیرایش» انجام شود.
